

חִסְדָּךְ, כַּמּוֹ אֶבְרָהָם שַׁהֲיָה רֹזֵף צְדָקָה וְחִסְדָּעַם כֹּל הַעֲזָבָרִים וְשַׁבְּנִים עַלְיוֹ בִּידּוֹעַ וּכְךָ, יִרְאָי אֱלֹהִים' כַּמּוֹ יִצְחָק וּכְוּיִצְחָק, 'אָנָשִׁי אֶתְמָתָה' כַּמּוֹ יַעֲקֹב וּכְוּיִעֲקֹב, 'שְׁנָאִי בְּצָעֵי' [כח] כַּמּוֹ דָּרוֹד וּכְךָ, עַל פִּי יִתְרוֹ וּכְךָ, וְכֵן פְּסָקָא הַנּוֹפְרָת דְּמִסְכָּת אֲבוֹת עַל ג' דָּבָרִים הַעוֹלָם עוֹמֵד, עַזְן בָּמְקוּם אַחֲרֵי בִּסְעַתָּא דְּשִׁמְיאָ וּכְוּיִתְהָ, שַׁגְם דָּרוֹד בְּכָלְלֵי הַיהָ רָגֵל הַדָּרֶךְ לוֹ בְּכָל דַּרְכֵיכֶם שֶׁל [כט] לְקָדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַמָּה' וּכְךָ (תְּהִלִּים טז: ג)

ובן רמו בפסחת ברכות (טו:) קו"ט, רבי זירא
בתר דמשים צלotta אמר הכי, יהי רצון
מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותינו שלא נחטף
ולא נבוש ולא נכלם מאבותינו, עד כאן
לשונו. דוי"ק ותשבח באן פלת מלך דיקא קב'
שהם גם כן לעמת אבותינו בתלת קב"א עם
רגל הד קב"ב הבא מן הכלל בנזך וכו'. שגמ
לרובות סיפה מעין רישא קב"ב, אלהי אברהם
אללה יצחק ואלהי יעקב וכו', וכא משמע
לן, שלא נחטא מן כל אחת מן העשין על

ביבליה האות

בקיה. שאר היל רומזת לשלושת האבות, כמו שכתב רביינו בפרשׁת לך לך. רמזו לחיבור ג' האבות עם דוד שהוא Regel הד'. קב. שלא נחתא ולא נבוש ולא נכלם. קבא. אברהם יצחק ויעקב. קכב. שהוא דוד, כמボואר. קכג. הסיפה היא 'אבותינו' שסימן ביה ר' זירא. והוא כולל את שלושת האבות.

עמ' ה

וזדק בתנינני לעסקי, ופירש בעל מדרש שמואל (אבות פ"א מ"ב), שהוא על דרך שאמרו רבותינו ז"ל (סנהדרין ג) על פסוק (שמואל ב ח טה) זיהי דוד עשה משפט וצדקה, משפט זהה וצדקה להה, שהיא עשויה דין ואחר כך החזיר להחיב, כי היה ירא אولي טעה בדיין. ועל זהה התפלל עשיתי משפט וצדקה, ואני חושש מפני הרמאן אولي יעשנו קנונא עלי, ועל כן החפכל 'בל תנינני לעסקי'. ועל מעשה שעשה דוד מקומות שונים במנום בדיין.

[כט] קדושים אשר בארץ הארץ. מה האות
הקדושים, מבואר במנחות (גג):
אמרה נסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של
עולם, החזק לי טוביה שהודעתך בעולם, אמר לה, טובתי
בל עליך, אני מחייב טוביה אלא לאברהם יצחק ויעקב
שהודיעוני תחילת בעולם, שנאמר, לקדושים אשר בארץ
הארץ ואזריר רל פאי רם,

דרכינו לאותם הולכים בדרכי האמת, 'תתן
אמת' בנופר לעיל וכו'. רצון יראו יעשה
לעומת גבורה יצחקי, שגימטריא של
גבורה הוא יראה וכו', זאת שועתם
ישמעו וירושעם כמו שם שועת יצחק
מעל גבי המזבח וכו'. שומר ה' את כל
אהבי הולכים גם כן בדרכי אברם אהבי
וכו' (ישעה מא ח), זאת כל הרשעים ישמיד/
כמו שהשמדתם מעל אבותם בידוע וכו'.
ובשניהם כתובים אלו על דרך יוצרת את
בריתך יעקב וכו' (ויקרא כו מב ז), שגם כן
ממשים (שם) זהארץ אופר לעומת רגלו הד'
כידוע וכו', שזהו נמי פאן תחלת ה' ידבר
פי' שופני לך עם האבות וכו', שגם לעומת
ההולכים בדרכיהם בנופר וכו', להם רומו
ויברך כלבשר שם קדשו וכו', שגם כן
תחת יבשמו תשבע' הוא יברך כלבשר
שם קדשו לעולם ועד' בנופר לעיל וכו':
ובכן זאתה תחזות מבל העם אנשי חיל'
(שמות יח כא), עשרים בנופר קרי, לגמל

קיג. זו היא בחינת יראיו. קיד. 'זכרתי את בריתך
יעקב ואמ' את בריתך יצחק ואף את בריתך אברהם
אאכור'. וכונת רビינו שהפסוקים רומנים תחילת
לייעקב ולאחר מכן ליצחק ואחריו אברהם, על אף
שסדר הדורות הוא להיפך. קטו. מדברי רש"י.
הפטן. איש היראה. בון, מתוך אמת ליעקב, מילון צ-ב.

[כו] **ששמע שונת יצחק וכו'.** בילוקוט ראובני (ענ) אמרם אותן (ז): בשעת העקידה התפלל יצחק על ד' מיתות כשלקה אברהם הסcin נחפלל על הריגה, ערך עזים נחפלל על השרפיה, עקדו על גבי עזים נחפלל על הסקילה, חפסו בגורנו נחפלל על החניתה, ותפילה זו תהא לדאייה ולזכות לישראל אם חיבבו ד' מיתות.

[כג] **וזהארץ אובוד.** כמבואר בזוהר (ח"ב נט): דרכיב זכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור, אבחתה תינן, מהו זה הארץ אזכור' [הזכרת האבות, מוכנת, אך יהארץ אזכור' למלה נאמר], אלא לאכללא עמהון דוד מלכא, דאייהו רתיכא באבחתה לכלול עמם את דוד המלך שהוא קשור במרקבה ייחד עמהם].

[כח] **כמו דוד.** דוד נקרא 'שונא בצע' כמו שכח בשל'ה (משפטים תורה או' מ): 'שונאי בצע' וכו', לרמו שאמר דוד גמלוד ע"ה (מחלוקת גיט בער), שישתי מיופיע